

In memoriam

En el traspàs del P. Alexandre Masoliver i Masoliver, monjo de Poblet.

El 18 de juny de 2019, a la infermeria del monestir moria Ignasi Masoliver i Masoliver, barceloní, tot i que havia nascut a Seira (Ribagorça d'Osca) un 11 de febrer de 1934, acabats els seus estudis de Dret, va ingressar a Poblet on rebé l'hàbit cistercenc i el nom d'Alexandre, el 6 de setembre de 1959.

Va fer la professió el 8 de setembre de l'any següent, i rebé l'ordenació presbiteral el 18 de març de 1967. Al monestir, obtingut el doctorat en Teologia al Pontifici Ateneu de Sant Anselm de Roma, es dedicà a l'estudi de la

història, del monaquisme en general (en publicà tres volums) i més concretament de la Congregació Cistercenca de la Corona d'Aragó. Exercí també la docència, durant molts anys, a l'escolasticat del propi monestir, i en fou bibliotecari. Creu de Sant Jordi (1998) i membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres (2007), fou també secretari del Concili Provincial Tarraconense (1995). Darrerament havia publicat dues petites obres d'espiritualitat bíblica, que ell estimava particularment: «El pobre Jeremies» (2002) i «Pere, la roca que plora» (2009). Dos personatges, el profeta Jeremies i l'apòstol Pere, que eren per a ell espiritualment encoratjadors.

L'any 2008 el Centre d'Estudis de la Conca l'homenatjà i li dedicà la revista *Aplec de Treballs* 26 en companyia del montblanquí Francesc Badia Batalla, per aquest motiu el seu amic Gener Gonzalvo Bou li dedicà un article historiogràfic on s'adjuntava la bibliografia del tema.

Lluís Solà, monjo de Poblet